

[Kirsten Jacobsen]

ce og i EF's fri marked. Men jeg synes nok, at virksomhederne og organisationerne har gjort meget mere for at tilpasse sig og har været meget hurtigere til at tilpasse sig det indre marked, end regeringen har gjort. Jeg synes ærlig talt ikke, at regeringens indsats på dette område hidtil har været noget særligt at prale af. Det er trods alt mange år siden, vi blev klar over, hvornår det indre marked var en kendsgerning. Her må vi bare sige, at det er erhvervslivet, der har været lokomotivet og trukket læsset. Det burde nok have været omvendt. Her er vores forventninger til industriministeren også rimeligt store, og jeg kan love industriministeren for, at Fremskridtspartiet gerne vil tænke erhvervs politisk. Det har vi nu altid gjort.

Men det, jeg har sagt, dokumenterer, at dansk erhvervsliv ikke er nogen syg eller bov-lam krikke, som nogle fejlagtigt påstår, og som man kan få opfattelsen af, når man hører på hr. Rahbæk Møller eller hr. Nyrup Rasmussen. Tværtimod. Det er derfor en stor misforståelse at tro, at dansk erhvervsliv har brug for statstilskud.

De problemer, dansk erhvervsliv har, og som er tunge at danse med i øjeblikket, er skabt af denne og tidligere regeringer, også regeringer, som hr. Nyrup Rasmussens parti har deltaget i. I den forbindelse synes jeg faktisk, at det er lidt sørgeligt at konstatere, at efter 8 år med en såkaldt borgerlig regering har det ikke sat sig større og mere positive spor for erhvervslivet end det, vi kan konstatere nu.

Finanslovforliget med Fremskridtspartiet var dog et lille skridt i den rigtige retning. Jeg er da glad for, at ministeren gennem sit svar har dokumenteret, at der faktisk findes et alternativ her i Folketinget, som kan regere, også uden at man spørger Socialdemokratiet.

Det, der er erhvervslivets problemer, er det åg, som skiftende politiske flertal har lagt på dets skuldre, og som tynger stadig hårdere og hårdere. Jeg tænker blandt andet på alt det gratis arbejde, som forskellige opkrævningsformer og indberetninger giver, såsom ATP, AUD, kildeskat, moms og meget mere. De store erhvervs virksomheder har ikke store problemer. De har edb og anden teknik. Men særlig for de små, og særlig dér, hvor det er mand og konevirksomheder, skal man stadig væk bruge hele weekenden på gratis papirarbejde. Her vil jeg virkelig håbe, ministeren vil gøre en indsats, for

det er ret urimeligt. Vi skal huske på, at næsten halvdelen af de danske erhvervs virksomheder har under 5 ansatte.

Jeg synes også, vi må indskrænke os gevaldigt, når det gælder de mest vanvittige og overflødige miljøkrav. Jeg tænker blandt andet på ministerens forslag om, at legetøj, der ligner fødevarer, skal forbydes. Jeg synes, det er noget pip. Viskelæder, der ligner jordbær, kan skolebørn godt lide, og de spejlæg, jeg har på min køleskabsdør, afholder mig somme tider fra at spise natmad. De har gode funktioner. Jeg synes, vi har vigtigere ting at beskæftige os med. Det kan ikke nytte noget, at regeringen og politikerne bliver så forskrækkede, bare de ser en død hummer, at det får de skrækkeligste konsekvenser.

Jeg er enig i, at der skal stilles miljøkrav, men de skal være sagligt begrundet, og den økonomiske belastning for virksomhederne skal være af en sådan art, at de ikke kvæles. Det samme gælder arbejdsmiljøkrav.

Men det allerallervigtigste problem for dansk erhvervsliv er den danske økonomi og den danske gæld til udlandet. Vi er nødt til at erkende, at omkostningsniveauet i virksomhederne skal ned. Det kan ikke nytte noget! Vi er nødt til at erkende, at de offentlige udgifter også skal ned, og det nytter ikke noget, som hr. Grove sagde, at de skulle holdes i ro. Nej, de skal ned. Skatten skal ned, og underskuddet over for udlandet skal bringes ud af verden.

Det har regeringen lovet, lige siden den trådte til. Desværre er ingen af løfterne endnu indfriet. Alligevel er vi nødt til at erkende, at dette års finanslovforlig med Fremskridtspartiet trods alt har bremset lidt op, men vi skal meget videre ad den vej. Derfor er det nødvendigt, at regeringens flirten med Socialdemokratiet hører op. Hver eneste gang det kommer frem i dagspressen, at nu skal Socialdemokratiet og regeringen til at forhandle igen, stiger renten, og usikkerheden breder sig igen i erhvervslivet. Her håber jeg, at ministeren hørte godt efter hr. Nyrup Rasmussens tale og lagde mærke til, hvad det var, han sagde. Det var et lysende eksempel til skræk og advarsel. Jeg håber virkelig, at ministeren heroppefra slår et par hegns-pæle i jorden her og nu, så vi ikke skal få børsen til at give urolige udsving i morgen.

Vi må være helt klar over, at bliver der lavet finanslovforlig med Socialdemokratiet næste